Dosarul nr. 4-613/2026
Nr. PIGD 4-26030312-12-4-11032026

HOTĂRÂRE
În numele Legii

24 aprilie 2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vitalie MOROȘANU
Grefierului Daniela LUPAȘO
În lipsa:
Făptuitorului Natalia CHIOSA
Victimei *****
Agentul constatator – Executorul judecătoresc Vladimir BEZEDE

Examinând în ședință publică cauza contravenţională în privinţa lui Natalia CHIOSA, născută la *****, IDNP *****, cu domiciliul în r-nul *****, s. *****, str. *****, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

CONSTATĂ:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție 009-79r/25 din 05.09.2025, agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Vladimir Bezede a reținut în sarcina făptuitorului Natalia CHIOSA săvârșirea faptei în următoarele circumstanțe: pe perioada de la 28.08.2023 (data intentării dosarului de executare 009-79r/25) și pînă la 05.09.2025 (data întocmirii procesului-verbal) contravenientul se eschivează de la executarea hotărârii instanței de judecată nr. 2-491/23 din 05.07.2023 eliberat de către Judecătoria *****, intrată în vigoare la 07.08.2023 privind încasarea în mod solidar de la debitorul Natalia CHIOSA în beneficiul creditorului ***** suma de 52 645,15 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin contravenție și suma de 1500lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice suma totală constituind 54 145,15lei.

Astfel, acțiunile lui Natalia CHIOSA au fost calificate de către agentul constatator – executorul judecătoresc Bezede Vladimir în baza art.318 alin. (1) Cod Contravențional.

În ședința de judecată agentul constatator – executorul judecătoresc Bezede Vladimir, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, însă, prin cererea depusă la 02.10.2024 a solicitat examinarea demerului în lipsă.

Victima *****, fiind citată legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amînare a ședinței, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa

făptuitorului nemotivată, conform art. 455 alin. (3) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Făptuitorul – debitorul Natalia CHIOSA, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amînare a ședinței, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa făptuitorului nemotivată, conform art. 455 alin. (3) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța dedusă judecății, instanța de judecată consideră următoarele:

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 009-79r/25 din 05.09.2025, încheiat de către agentul constatator – Executorul judecătoresc Vladimir Bezede, în acţiunile făptuitorului Natalia CHIOSA s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) al Codului contravențional, pe faptele iterate în demersul înaintat.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La fel, conform art. 421 din Codul contravenţional, contravenţiile menţionate la art. 318 şi 319 se constată de executorul judecătoresc, care este în drept să constate contravenţii şi să încheie procese verbale doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care îşi are sediul biroul său, iar procesele verbale cu privire la contravenţii se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. 009-79r/25 din 05.09.2025, încheiat de către agentul constatator Vladimir Bezede.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în absența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, cu informarea ulterioară.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condiţiile neprezentării sale la momentul întocmirii procesului verbal cu privie la contravenţie.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale

și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

De asemenea, instanţa reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 009-79r/25 din 05.09.2025, încheiat de către agentul constatator – Executorul judecătoresc Vladimir Bezede este întocmit în absenţa făptuitorului, însă cu respectarea condiţiilor impuse de art. 443 alin. (6) din Codul contravenţional, adică certificat de doi martori asistenți (*****), în privinţa cărora instanţa nu atestă nici un dubiu privind dezinteresul acestora, care ar fi contrare prevederilor art. 388 alin. (8) din Codul contravenţional, potrivit cărora, în cazurile prevăzute de lege, agentul constatator este obligat să asigure participarea la acţiunile procesuale a persoanelor dezinteresate, cu capacitate de exerciţiu deplină (martori asistenţi), pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate, iar datele de identitate ale acestuia la fel au fost stipulate.

În acelaşi timp, instanţa notează că agentul constatator a întreprins toate acţiunile necesare privind asigurarea prezenței făptuitorului la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, iar în acest sens a fost asigurată citarea lui Natalia CHIOSA pentru data de 05.09.2025.

Astfel s-a constatat că debitorul nu a executat cerințele documentului executoriu cît și cerințele executorului judecătoresc în interpelările precedente, nu execută documentele executorii: 2-491/23 din 05.07.2023 eliberat de către Judecătoria *****; somația emisă de executorul judecătoresc Vladimir Bezede, privind achitarea creanțelor care rezultă din hotărîrea judecătorească cît și că potrivit informației extrase din Sistemul Informațional de Evidență și Gestiune a Dosarelor, s-a stabilit că debitorul are statut de angajat în cadrul întreprinderii ***** IDNO ***** în calitate de ***** salariul care îl obține, îl primește direct din contabilitate fapt confirmat și prin declarația acesteia.

În urma verificării în baza Agenției Servicii Publice, Departamentul Servicii Stare Civilă, s-a stabilit că debitoarea a divorțat la data de 08.08.2025, iar bunuri în devălmășie nu au fost identificate ce pot fi urmările în contul achitării datoriilor. Într-u stabilirea posibilității executării documentului executoriu menționat și în scopul asigurării executării acestuia au fost întreprinse un șir de acțiuni procedurale, potrivit Codului de Executare al R.M. însă debitorul se eschivează conștient de la executarea hotărîrii, pînă în prezent debitorul nu a efectuat careva a achitări în vederea stingerii creanței conform documentului executoriu vizat, iar bunuri ale debitorului n-au fost depistate ce pot fi urmărite în contul stingerii creanței, totodată contravenientul se eschivează de la prezentarea mijlocului de transport *****, nr./î ***** în vederea urmăririi bunului, nu declară locul aflării, cît drepturile de creanță deținute și bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părți, în devălmășie sau care sînt gajate. În legătură cu faptul că, debitorul n-a executat cerințele documentului executoriu, n-a achitat creanța la contul executorului judecătoresc, dar nici n-a prezentat altă dovadă de executare, în termenul stabilit, în conformitate cu alin. $(3)^2$, ari. 60 Cod de Executare al RM, s-a dispus continuarea procedurii de executare, expediind părților copia prezentei încheieri, însoțită de borderoul de calcul al altor cheltuieli de executare, cu mențiunea că, suma acestora, care urmează a fi încasată de la debitor, se va stabili ulterior în condițiile legii.

Debitorul a fost citat în repetate rânduri, și expediate somațiile în condițiile art 67 Cod de executare la adresa unde deține viza de reședință, adresa de email, WhatsApp cu obligația debitorului de a se prezenta la sediul executorului judecătoresc, pentru explicarea drepturilor și obligațiilor, inclusiv în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor ce au la baza neexecutării documentului executoriu cît și în vederea declarării în scris, pe propria răspundere, executorului

judecătoresc, toate veniturile, drepturile de creanță deținute și bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părți, în devălmășie sau care sînt gajate, precum și locul aflării lor, domiciliul/adresa de corespondență, acesta fiind preîntîmpinat în mod repetat despre prevederile art. 23 Cod de Executare privind consecințele neexecutării cerințelor executorului judecătoresc cît și cu prevederile art. 318 Cod Contravențional al RM, privind neexecutarea hotărîrii instanței dc judecata, art. 319 Cod Contravențional al RM privind neexecutarea obligațiilor prevăzute de Codul de Executare, fapt confirmat din materialele dosarului de executare.

Astfel debitorul pînă în prezent nu a executat cerințele documentului executoriu, nu îndeplinește cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare și împiedică executarea documentului executoriu, cît și nu comunica executorului judecătoresc viza de domiciliu și/sau despre schimbarea acestuia, locul aflării bunurilor cei aparțin, să declare în scris pe propria răspundere toate veniturile, drepturile de creanță deținute și bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părți, în devălmășie sau care sînt gajate, precum și locul aflării lor, domiciliul/adresa de corespondență.

Fiind citat pentru data de 12.09.2025, ora 10:30 la sediul executorului judecătoresc, solicitîndu-i debitorului să fie însoțit de către avocat, inclusiv în vederea examinării chestiunii privind sancționarea acestuia în condițiile art. 318, 319 Cod Contravențional, 320 Cod Penal, după caz, fiind preîntâmpinat repetat despre prevederile art. 44 alin (3) Cod de Executare al RM cît și cu prevederile art. 318 Cod Contravențional al RM privind neexecutarea hotărîrii instanței de judecată, art. 319 Cod Contravențional privind neexecutarea obligațiilor prevăzute de Codul de Executare, scrisoarea expediată în condițiile art. 67 C. Ex. al RM, la adresa unde deține viza de reședință și adresă indicată în documentul executoriu, cît și la adresa de email, viber la nr. de tel: +37378590100, cît și la adresa de email a agajatorului ÎI „Țurcan Domnica”, turcandomnica5@gmail.com, fapt confirmat prin materialele dosarului anexate la dosarul de executare, la data de 05.09.2025 debitoarea Chiosa Natalia Vladimir s-a prezentat în cadrul biroului, repetat i-au fost transmise și comunicate actele, inclusiv copiile documentelor executorii, copiile încheierilor privind intentarea procedurilor de executare, copia borderoului de calcul unde figurează în calitate de debitor solidar aceasta, cît și pentru înmînare debitorului solidar în condițiile art. 67 C.Ex. al RM, feciorului Chiosa Ravel Iurie, care potrivii declarației, urma să revină în Republica Moldova pînă pe data 15.09.2025, inclusiv în vederea clarificării cu procedurile de executare aflate la executare silită, cu toate acestea pînă la moment debitorii nu s-au prezentat și nu a efectuat careva achitări și nici nu au prezentat dovezi privind achitarea creanțelor direct creditorilor urmăritori.

Totodată debitoarea Chiosa Natalia Vladimir, cu scopul tăinurii mijlocului de transport cei aparține cu drept de proprietate, nu prezintă mijlocul de trasport de model: *****, nr. înmatriculare: *****, culoarea roșu, nici nu comunică locul aflării acestuia, comunică informație eronată că nu cunoaște nimic despre mijloc de transport.

Reieșind din faptul ca debitorul se eschivează de la executarea documentului executoriu, nu execută documentul executoriu, refuză să prezinte și să declare locul aflării mijlocului de transport, a bunurilor mobile și a veniturilor acestuia și pentru stabilirea modalității de executare, deoarece în urma aplicării măsurilor de asigurare a executării nu s-a stabilit ca dispune de mijloace bănești, safeu individual, bunuri mobile și imobile, ce se înregistrează în registrele

R.M., și datorită faptului că împiedică executarea documentului executoriu, instanța consideră necesar aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă debitorului, or aceasta se impune a fi luată, inclusiv, pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficientă principiilor enunțate în art. 2 din Codul contravențional, și anume, apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și va preveni săvârșirea de noi fapte contravenționale de către contravenient.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. 009-79r/25 din 05.09.2025, încheiat de către agentul constatator – Executorul judecătoresc Vladimir Bezede, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită legal în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal şi în aspectul substanţial al cauzei, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate supra, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 al Codului contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În aceste condiții, instanţa conchide că în rezultatul constatării respectării prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, Natalia CHIOSA nu şi-a exercitat acest drept, tratând cu indiferenţă acest caz, inclusiv prin neprezentarea sa în faţa agentului constatator, motiv pentru care procesul verbal a fost întocmit în absenţa persoanei învinuite, iar procedura a fost constatată de instanţă ca fiind corectă şi legală.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța reține că legiuitorul, în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul verbal cu

privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 009-79r/25 din 05.09.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația de fapt stabilită de către agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravențional.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Natalia CHIOSA a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată.

În rezultat, instanţa are certitudine că executorul judecătoresc a efectuat toate acţiunile privind urmărirea debitorului, citarea acestuia şi a executat în mod diligent obligaţiile sale, fără atentarea la drepturile şi obligaţiilor părţilor, iar în acest sens, agentul constatator a motivat prin informaţia privind datele bancare ale făptuitorului, privind lipsa bunurilor mobile şi altor proprietăţi, datele privind veniturile acestuia, cât şi prin acordarea a priori a unui termen suficient de la intrarea în vigoare a titlului executoriu până la constatarea contravenţiei, de a stinge datoriile acumulate integral sau măcar parţial, însă nu au fost depistate bunuri susceptibile de aplicare a interdicțiilor şi făptuitorul nu a manifestat în nici un fel o bună-credinţă în vederea încercării cel puţin a executării hotărârii judecătoreşti, în perioada de timp de la 01.09.2023, când a fost informat cert despre intentarea procedurii de executare, fiind astfel informat vădit despre existenţa unui act judecătoresc definitiv, până la 05.09.2025, când a fost întocmit procesului verbal cu privire la contravenţie sau cel mult să reacţioneze la solicitările executorului judecătoresc.

La fel, instanţa notează că acţiunile executorului judecătoresc au fost notificate debitorului în mod legal, autentic prin metodă scrisă, recepţionate de ultimul, ce denotă că Natalia CHIOSA cunoaşte despre iniţierea procedurii de executare silită, despre existenţa unui document executoriu emis de instanţa de judecată, în temeiul unei hotărâri judecătoreşti definitive şi suma necesară fiind accesibilă pentru a fi stinsă, inclusiv în părţi, dar făptuitorul nu a depus diligenţa nici măcar pentru executarea actului judecătoresc în decursul unei perioade destul de îndelungate, manifestând o vădită intenţie de a realiza latura obiectivă a contravenţiei incriminate.

De asemenea, instanţa de judecată reţine că făptuitorul Natalia CHIOSA pe parcursul a acestei perioade de timp nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc şi nu a restituit integral, datoria acumulată, deşi a fost înştiinţat legal despre intentarea procedurii de executare şi pensia de întreținere ce urmează a fi achitată de către acesta, argument care cimentează intenţia sa de a nu onora dispoziţiile din hotărârea judecătorească.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele stabilite, instanța de judecată a constatat că, făptuitorul Natalia CHIOSA intenționat nu execută şi se eschivează de la executarea hotărârii judecătoreşti nr. 2-491/23 din 05.07.2023 emisă de Judecătoria *****, iar procesul verbal cu privire la contravenţie, a fost încheiat temeinic.

În acest sens, făptuitorul a înțeles esența acuzării aduse acestuia și despre faptul încheierii procesului verbal cu privire la contravenție pe semnele contravenției art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, a fost informat despre examinarea cauzei în faţa instanţei, însă nu şi-a manifestat interesul în soluţionarea propriei acuzaţii, iar instanței de judecată nu i-au fost prezentate alte dovezi, care ar atesta imposibilitatea reală şi neintenţionată a executării de către debitor a documentului executoriu.

Totodată, instanța de judecată menționează că, în cazul în care debitorul cunoaște despre necesitatea executării documentului executoriu, ultimul cu bună credință urmează să întreprindă măsuri sau acţiuni pentru executarea acestuia.

În acelaşi context, instanța de judecată reține că, Curtea Europeană s-a pronunţat în jurisprudenţa sa asupra aspectului obligativităţii hotărârii judecătoreşti, statuând că dreptul la un tribunal, garantat de articolul 6 alin. (1) din Convenţie, ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, iar executarea unei hotărâri, a oricărei instanţe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din "proces" în sensul articolului 6" (a se vedea SC Ruxaudra Trading contra României sau Hornsby contra Greciei).

În acest mod, statele au obligaţia pozitivă de a pune în aplicare un sistem eficient, atât în practică, cât şi în drept, care să asigure executarea hotărârilor definitive între persoanele de drept privat (Fouklev împotriva Ucrainei, par. 84) şi prin urmare, poate fi angajată responsabilitatea statului în cazul în care autorităţile publice implicate în procedurile de executare nu dau dovada de diligenţa cuvenită sau, mai mult, împiedică executarea hotărârii (Fouklev împotriva Ucrainei, par. 67), iar respectiv, măsurile adoptate de autorităţile naţionale în vederea executării trebuie să fie adecvate şi suficiente pentru a asigura executarea (Ruianu împotriva României, par. 66 – ţinând seama de obligaţiile ce le revin în calitate de depozitari ai forţei publice în materie de executare (par. 72-73), motiv pentru care, în accepţiunea instanţei, răspunderea contravenţională reprezintă o metodă legală a statului de a asigura respectarea dreptului oricărui justiţiabil de a beneficia de efectele unei hotărâri judecătoreşti definitive într-un termen rezonabil.

În continuare, cu referire la obiectul juridic special al contravenţiei prevăzute la art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, în varianta imputată lui Natalia CHIOSA, îl formează relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării intenționate a unei hotărâri judecătoreşti.

În speță, instanța de judecată apreciază că Natalia CHIOSA a atentat la relațiile sociale cu privire la implementarea și executarea actelor oficiale ale instanțelor judiciare din domeniul civil, prin faptul că nu a executat dispoziţile expuse în hotărârea emisă de Judecătoria ***** din 05.07.2023, în cadrul cauzei civile nr. 2-491/23, care a fost comunicată făptuitorului în contextul procedurii de executare.

Latura obiectivă a contravenţiei în varianta imputată lui Natalia CHIOSA se caracterizează prin fapta prejudiciabilă exprimată prin inacțiunea de neexecutarea dispoziţiilor stabilite prin hotărârea emisă de Judecătoria ***** la 05.07.2023, în cadrul cauzei civile nr. 2-491/23 şi eschivarea de la executarea acesteia, prin refuzul tacit de a se prezenta în faţa executorului judecătoresc sau de a restitui în fapt creanţa acumulată.

Astfel, instanţa a constatat în inacţiunile inculpatului fapta contravenţională comisă în modalitatea neexecutării intenţionate a dispoziţiilor unei hotărâri judecătoreşti, exprimată printr-un refuz expres de a se conforma acestor dispoziţii şi printr-o desconsiderare tacită a acestui act emis de o instanţă de judecată.

Totodată, contravenţia prevăzută la art. 318 din Codul contravenţional este una formală, care se consideră consumată din momentul constatării faptei de către agentul constatator, prin ce se întregeşte latura obiectivă a componenţei de contravenţie.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că contravenţia incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul probelor administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea faptei de către făptuitorul Natalia CHIOSA, după cum instanţa a constatat anterior.

De asemenea, instanţa explică motivul contravenţiei printr-o recalcitranţă şi/sau indolenţă faţă de imperativitatea legii şi a puterii actului judecătoresc în particular, ori făptuitorul exprimă în acest mod sentimente de orgoliu, aroganţă şi indiferenţă faţă de aceste obligaţii stabilite în hotărârea judecătorească.

Din punct de vedere al calităţii de subiect al contravenţiei, prin prisma art. 16 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii faptei a atins vârsta de 18 ani, iar la caz, făptuitorul fiind născut la ***** şi astfel întruneşte semnele subiectului contravenţiei incriminate.

De asemenea, contravenţia nu prevede un subiect special, însă reieşind din câmpul de aplicabilitate al laturii obiective, instanţa relevă că poate fi atras la răspundere doar persoana nominalizată în dispozitivul hotărârii şi obligată spre executare, care în speţă este reprezentată de făptuitorul Natalia CHIOSA.

În subsidiar, instanţa concretizează că în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „…în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă şi acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil” (Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franţei (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30).

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar făptuitorului Natalia CHIOSA i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, fiind citat legal cu data, ora și locul ședinței de judecată, dar care a opinat spre a nu se prezenta şi denotă că la caz, nu s-a reușit combaterea prezumției de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pentru ce Natalia CHIOSA va fi recunoscut vinovat.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanţa reţine că pentru fapta săvârșită, făptuitorul poate fi sancţionat cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale.

Consecutiv, potrivit art. 34 alin. (1) şi (2) din Codul contravenţional, instanţa notează că amenda este o sancţiune pecuniară, care se aplică persoanelor fizice de la una la 1500 de unităţi convenţionale în cazurile şi în limitele prevăzute de prezentul cod, iar o unitate convenţională este egală cu 50 lei.

Concomitent, instanţa statuează că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile Codului contravenţional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea contravenţiei săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancţiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârşirii altor fapte contravenţionale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancţiunii aplicabile se vor lua în considerare și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante.

Astfel, ţinând cont de atitudinea făptuitorului, care nu şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în şedinţă de judecată, precum şi necesitatea executării obligaţiilor stabilite prin hotărârea judecătorească, care sunt la fel de ordin pecuniar, precum şi nu se atestă la materialele cauzei alte antecedente penale sau contravenţionale, rezultă ca în cauză dată, în defavoarea făptuitorului sau în favoarea acestuia nu au fost stabilite circumstanțe agravante sau atenuante în ordinea prevederilor art. 42 din Codul contravenţional.

Concomitent, instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conţinutul art. 32 alin. (1) din Codul contravenţional.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată instanţa consideră că în privinţa lui Natalia CHIOSA poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, iar la caz nu se atestă prezenţa unor circumstanţe agravante şi prin urmare va opta pentru aplicarea unei pedepse cu amendă în cuantumul minim de 30 de unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei.

De asemenea, instanţa va informa făptuitorul că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, acesta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a

sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaşte vinovat Natalia CHIOSA, în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică sancțiunea cu amendă în mărime de 30 (treizeci) de unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 1500 (una mie cinci sute) lei.

Se explică lui Natalia CHIOSA că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedinte de şedinţă,
Judecător Vitalie MOROȘANU